

FESTA D'ELX 1992

COL.LABOREN EN AQUEST NÚMERO

Anna Maria Alvarez, llicenciada en Història.

Joan Castaño, arxiver del Patronat Nacional del Misteri d'Elx

Carmen Gutiérrez Cardona, tècnic de les Biblioteques Municipals d'Elx.

Gerardo Irles, economista i escriptor.

Gaspar Jaén, Doctor-arquitecte i escriptor.

Gudie Lawaetz, realitzadora de cinema.

Maria Marín Martínez, tècnic de les Biblioteques Municipals d'Elx.

Manuel Martínez Blasco, arquitecte tècnic.

Tomàs Martínez Blasco, arquitecte.

Rafael Navarro Mallebrera, arxiver-bibliotecari de l'Arxiu i Biblioteca Municipal d'Elx.

Maria Vicenta Pastor, Doctora en Història de l'Art.

Raquel Pastor Clement, llicenciada en Geografia i història.

Manuel Rodríguez i Macià, Doctor en Filosofia i lletres.

Encarnación Salas y Sirvent, tècnic de les Biblioteques Municipals d'Elx.

Gabriel Sansano, professor de literatura de la Universitat d'Alacant.

Pasqual Segarra Sánchez, mestre impressor.

Amelia Sempere López, llicenciada en Geografia i història.

ILLUSTRACIONS DE LA PORTADA I INTERIOR: José Fuentes.

DIBUIX INTERIOR: Assumpció de la Mare de Déu. Anònim segle XVII.
Museu de Sant Pius V. València.

Festa d'Elx

Segona època, any L, núm. 44, 1992.

Director: Biel Sansano.

Consell de Redacció: Anna M. Alvarez, Joan Castaño, Gaspar Jaén, Rafael Navarro,
Miguel Ors i Joaquim Serrano.

Maquetació: G. Jaén.

Col.laboracions i correspondència:

Revista Festa d'Elx

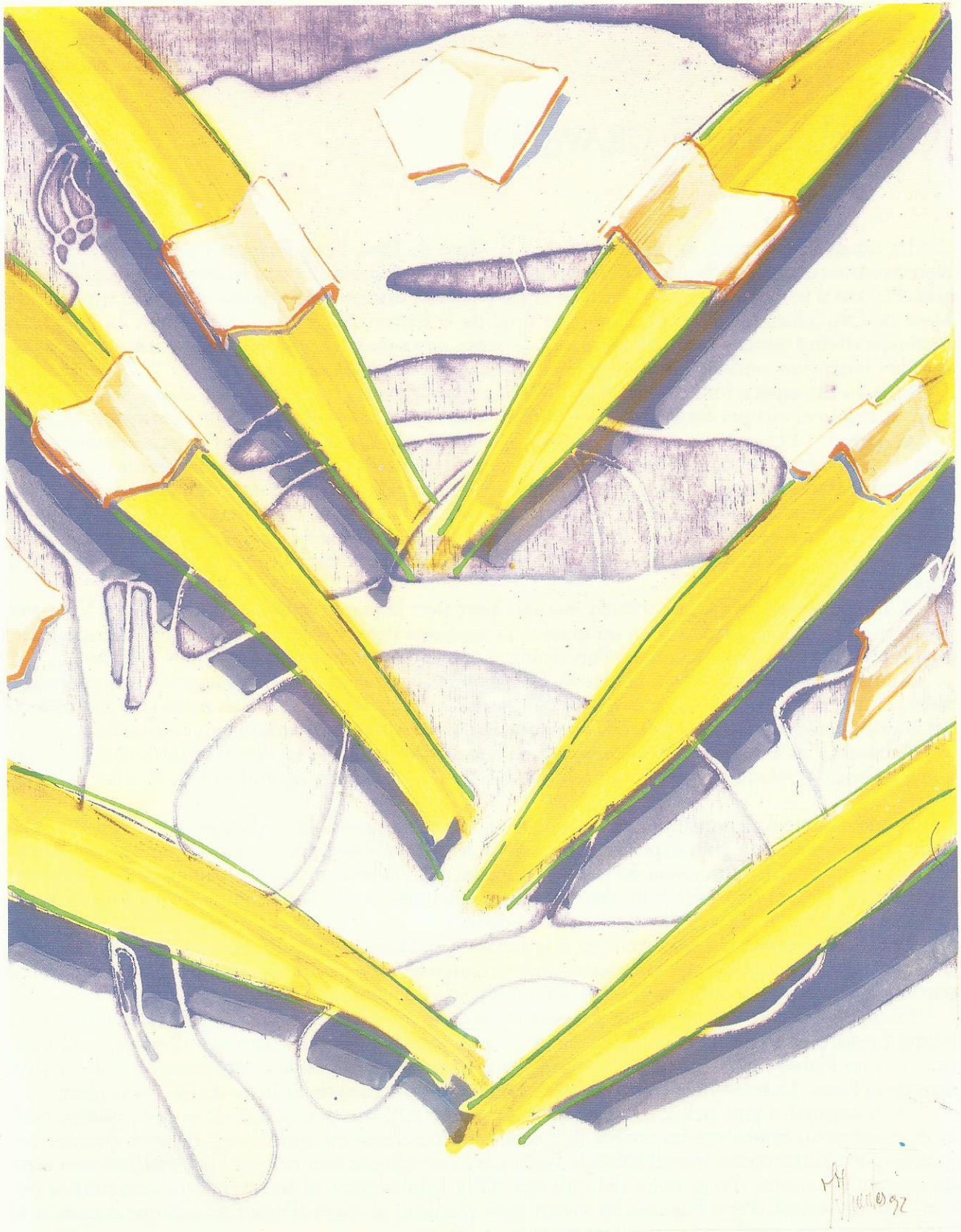
Ajuntament d'Elx

Plaça de Baix, 1, 03201 Elx (el Baix Vinalopó)

Edita: Departament de Publicacions de l'Ajuntament d'Elx

Imprés a: Segarra Sánchez, S.A., c/O. Winibal, 39. Elx

Depòsit Legal: A-911-1992. ISBN: 84-606-1039-X.

FESTA D'ELX. 1992

JOSÉ FUENTES, GRAVADOR

La nit del 14 d'agost, la nit de la Roà a la Mare de Déu, Pepe Fuentes i jo caminàvem i comentàvem serenament. Sentíem que connectàvem amb l'ambient i ens trobàvem tranquils i alegres. Elx era a *borbollons* un formiguer de gent. Majors i menuts disfrutàvem d'esta nit especial: la Mare de Déu adormida esperant l'apoteosi final de la Coronació, símbol claríssim de la unió amb l'essència divina mentre que nosaltres, més de terra, procuràvem comprendre les contradiccions de la vida i buscàvem, amb un afany utòpic, un poc també, d'essència divina.

En esta nit especial no resulta massa difícil pensar en estes qüestions. Tot és possible quan un amic et regala el ciri per fer la Roà a la Mare de Déu, l'encén i et diu: «Nosaltres també la farem». I, ¿per què no? Per què no recorre el camí que tants altres han recorregut sempre durant tants d'anys? Si a voltes ens vaga pensar que la vida és com un pas iniciàtic, per què no sentir en esta fràgil flama el simbolisme de la llum que et guia, de la llum que s'imposa al dubte i a la foscor?

Pepe Fuentes havia estat molt allunyat de la Festa de la Mare de Déu. Per circumstàncies d'estudis i de treball havia estat fora de Torrellano i d'Elx des de molt jove. Immediatament acabada la carrera de Belles Arts s'encarregà d'una plaça de professor a la Universitat de Bilbao, on començà a donar classes de gravat.

A Bilbao visqué una vida bohèmia intensa. Temptava la marginalitat i l'extravagància. Viure era un repte a l'ortodòxia establerta i a un mateix. Li agradava vestir tot de negre, amb barba fosca i capa espanyola. Una etapa que hui en dia Pepe Fuentes conta amb vehemència i múltiples anècdotes.

Actualment té al seu càrrec la càtedra de gravat de la Universitat de Salamanca, i és, probablement, el catedràtic universitari més jove d'esta especialitat. Ha format molts alumnes en l'ensenyança del gravat i acostuma a tindre amb ells un contacte directe i personal, d'excel.lent camaraderia.

A banda d'esta dedicació acadèmica, la resta del temps treballa en el seu estudi-taller instal.lat a la perifèria de Salamanca. Fins i tot, els diumenges li agrada continuar el treball al taller, a Santa Marta.

Fuentes és creatiu, contínuament imagina les formes, les possibles tècniques, en un procés continuat i dinàmic. És un gran experimentador de la tècnica, els seus gravats són inconfusibles. Resulten forts, impactants, una mena de síntesi –a voltes dura, altres *punyent*– entre geometria i formes orgàniques. Diríem que percebim, davant d'estes imatges, molt tàctils, la veu apassionada de la memòria i el mètode de treball experimental i rigorós.

L'encàrrec de realitzar el cartell per a la Festa de la Mare de Déu en este any de 1992, ha estat un excel.lent motiu per a què Fuentes tornara a conuiu en unes festes que sobrepassen qualsevol participació ciutadana, indubtablement són unes festes de memòria i d'orgull col.lectiu.

Prou conceptual, amb tonalitats grogues i blaves, el cartell representa fragments de fulles de la palma i esparcint-se per l'aire quasi formant un mig cercle, menudes partícules d'ori pell. Al fons, unes formes blanques i curvilínies que podrien representar el cel. Símbols autènticament d'origen diví dins de la Festa. La referència còsmica i poderosa de l'Assumpció de la Mare de Déu és evident.

Hem passejat a gust pels carrers d'Elx, hem olorat ¡ai!, molta gasolina de coxes i motos, però afortunadament, també ens ha arribat l'especial humitat d'esta inoblidable nit d'agost. Fuentes comenta que a partir d'este treball sobre la Festa pensa arreplegar més material per realitzar una sèrie de gravats al voltant d'este tema del paisatge d'Elx (globalment el seu treball es caracteritza per conjunts de sèries). Pepe Fuentes ha viscut amb plenitud el vigor d'una tradició que commou el sentiment més profund.

M.ª Vicenta Pastor Ibáñez

99
A. Lucet 92

120

100

99
Ravens 92

J. Facet 92

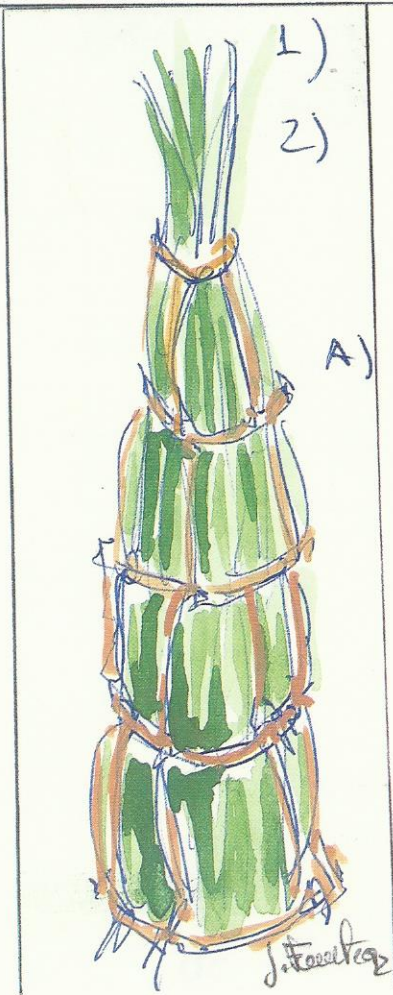
JP
Hewitts 92

J. F. Cooper 92

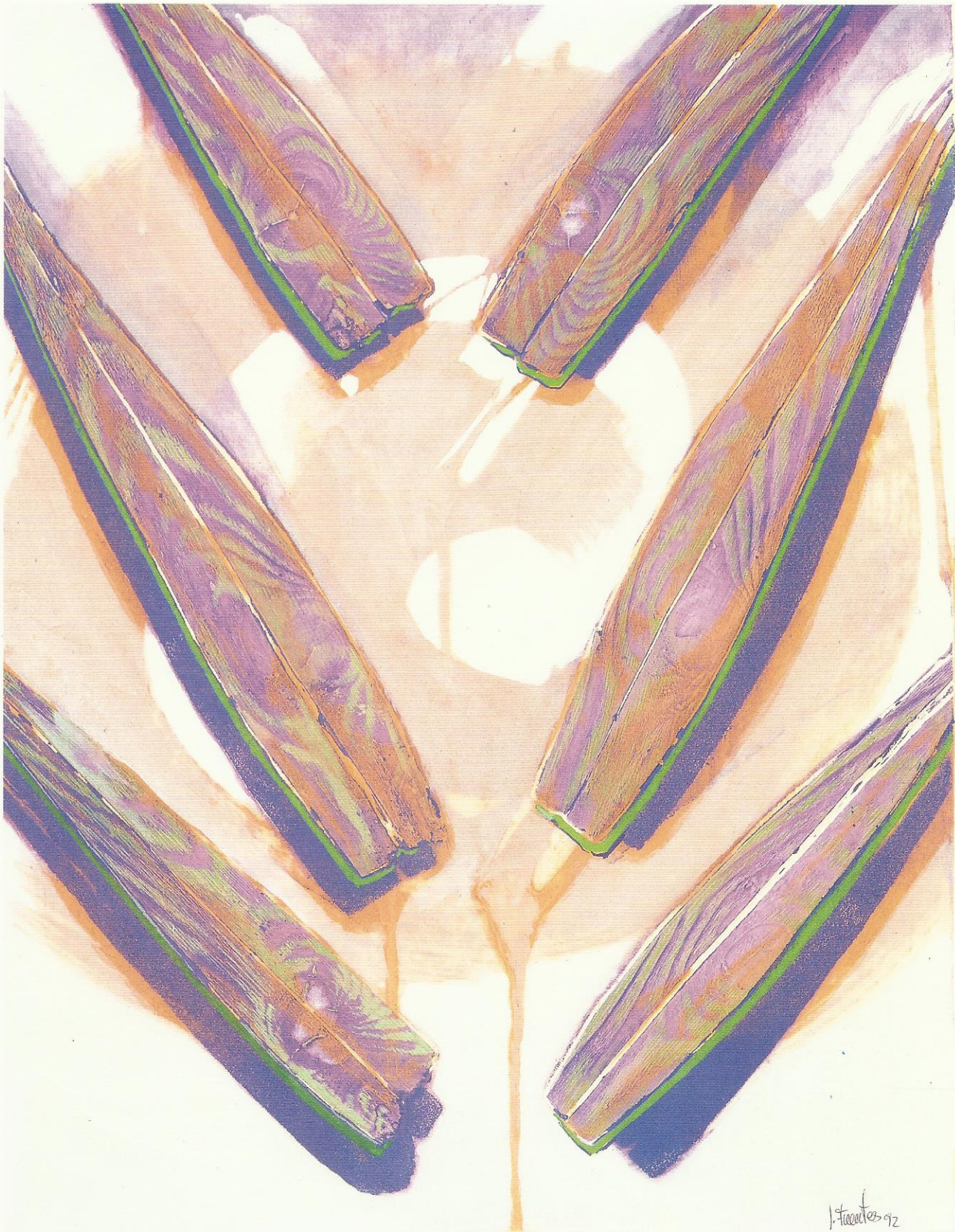
J. Facaltes 97

J. Facaltes

9/10/72
Hester 72

J. Trachtenberg 92

J. Tereetes 92

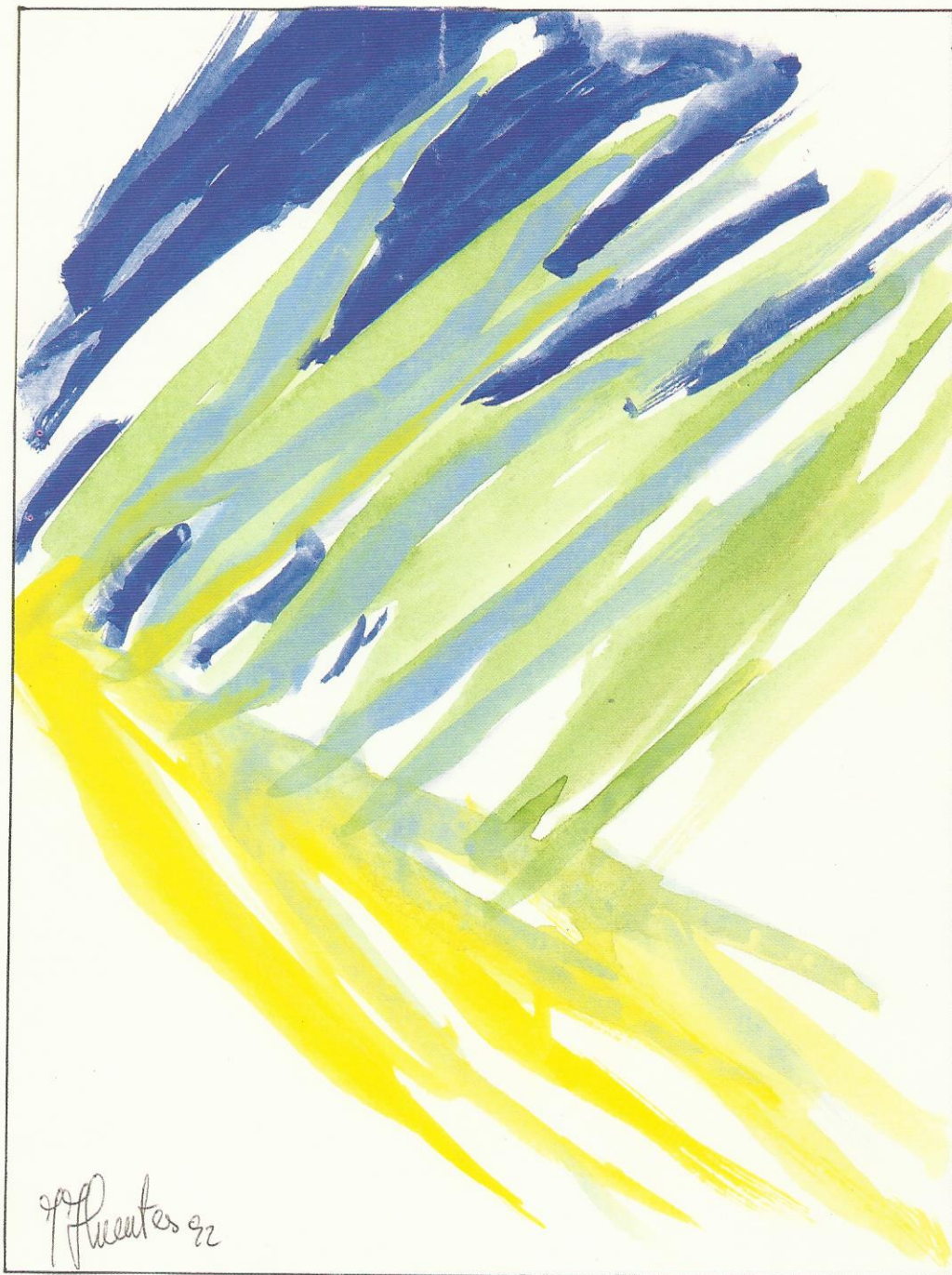
J. Torres 92

T. Hester '92

JP
1992

J. Fuentes '92

9/10
P. Huertes 92

